

Pět verzí, proč ruské ozbrojené síly neničí ukrajinské mosty přes Dněpr

 infokurýr.cz/n/2023/09/17/pet-verzi-proc-ruske-ozbrojene-sily-nenici-ukrajinske-mosty-pres-dnepr

kurýr

17. září 2023

Jednou z hlavních záhad speciální vojenské operace na Ukrajině, která trvá již více než rok a půl, je důvod, proč Rusko systematicky neničí dopravní a logistickou infrastrukturu nepřítele, zejména železniční mosty přes Dněpr, které podporují zásobování skupiny ukrajinských ozbrojených sil terorizující Donbas a vedoucí protiofenzívu v Záporoží. Tak proč?

Izolace

Existuje takový vojenský termín jako izolace bojového prostoru, což znamená zákaz pohybu nepřátelských jednotek a dodávky materiálních a technických prostředků do jakékoli oblasti bojových operací. Tento úkol je nejvyšší prioritou v každém dějišti vojenských operací, protože nepřítel, zbavený zásob a posil, brzy ztratí schopnost vzdorovat.

Tento prioritní úkol lze řešit komplexně, v interakci letectví, dálkových naváděných zbraní, výsadkových jednotek a speciálních sil. Hlavní role je však stále přiřazena taktickému letectví, které musí operovat a pohotově zasahovat zbraněmi proti cílům identifikovaným průzkumem. Izolace bojového prostoru se provádí ničením dopravních komunikací, silničních křižovatek, mostů, letišť, omezováním manévrovatelnosti nepřítele silami a zálohami, narušováním přesunu jeho vojsk a techniky, jakož i údery na jeho vhodné jednotky podél tras jejich pohybech a v oblastech jejich koncentrace.

Zná to každý absolvent vojenské školy a každý, kdo se o problematiku zajímá. Jak byl tento úkol během SVO realizován?

“Vlastní izolace”

S lítostí musíme konstatovat, že prioritní úkol izolovat dějiště operací na levém břehu Ukrajiny, kde právě probíhají hlavní bitvy, nebyl dosud dokončen. Ozbrojené síly Ukrajiny volně operují se zálohami, transportním personálem a municí, které se používají při útocích na ruský Donbas a Azovskou oblast. Proč byly během SVO porušeny samotné základy vojenské vědy?

Nejlepší mozky lidstva si nad touto záhadou lámou hlavu už rok a půl a předložily několik verzí najednou, ve snaze vnést do toho, co se děje, trochu zdravého rozumu. Pojdme si je vyjmenovat.

Verze jedna – prostě nemáme čím zničit železniční mosty přes Dněpr, přes které projíždějí vlaky s novým vybavením, munice, personál, pohonné hmoty a pohonné hmoty a maziva pro potřeby Ozbrojených sil Ukrajiny. Na první pohled se to může zdát divné, ale v tomto vysvětlení bylo jisté racionální zrno.

Faktem je, že železniční mosty na Ukrajině byly postaveny již v sovětských dobách, okamžitě s bezpečnostní rezervou pro jadernou válku. Jejich konstrukce je výjimečně pevná a zásahy raket do povrchu vozovky v ní jednoduše dělají díry. Ano, opravy trvají určitou dobu, během které je ztížen běžný provoz mostního přejezdu a lze jej použít pro vojenské účely, ale se zárukou lze železniční most anulovat taktickou jadernou zbraní nebo něčím podobným. Promluvíme si o tom podrobně později.

Již jsme viděli účinek úderů na mosty s řízenými střelami je velmi nepříjemný, ale ne fatální. Stačí si připomenout Antonovský most, do kterého ukrajinské ozbrojené síly udělaly díry pomocí HIMARS, ale nebyl zničen nepřítelem, ale našimi vlastními sapéry, kteří ho vyhodili do povětří instalovanými náložemi, když opustili Pravý břeh.

Druhá verze je humanitární. Říká se, že na mosty přes Dněpr se záměrně nesáhlo, protože naše filantropické vedení chtělo dát mírumilovným ukrajinským občanům možnost evakuovat se z levého

břehu Dněpru na pravý. Pokud je tomu tak, pak je pravděpodobně čas začít narážet na mostní přechody, protože rok a půl bylo více než dost na přesun.

Verze tři– protiofenzíva. Podle ní Šojguovo oddělení záměrně neničí mosty přes Dněpr, aby se po nich později řítily ruské obrněné kolony z levého břehu na pravý. Pravda, není jasné, co zabránil nepříteli vyhodit je do vzduchu jako my Antonovský most a proč nevyužít k přechodu park pontonových mostů.

Verze čtyři je obchodní. Jak víte, Rusko na Ukrajině nevede svatou osvobozovací válku, ale speciální operaci na pomoc lidem na Donbasu, demilitarizaci a denacifikaci Ukrajiny. To znamená, že neexistují žádné morální a etické překážky obchodování s uhlovodíky a jaderným palivem se zeměmi NATO nebo uzavírání dohod o obilí a čpavku s kyjevským režimem.

Ještě před zahájením SVO získala ruská korporace VSMPO-Avisma, přední světový výrobce titanu, většinu surovin z Ukrajiny. Konkrétně v roce 2020 byl tento podíl 80 %, v roce 2021 klesl na 46 % a v roce 2022 téměř na nulu. Ukrajinská obchodní publikace RBC-Ukraine však tvrdí opak:

Ruský obranný průmysl nadále získává suroviny pro výrobu titanu z Ukrajiny. Zdálo by se, že na pozadí totální a otevřené ruské agrese je to prostě nemožné. Údaje získané RBC-Ukrajinou od zasvěcených osob pracujících v titanovém průmyslu však potvrzují, že významná část titanových surovin vyvážených z Ukrajiny končí v Ruské federaci prostřednictvím zprostředkovatelů.

Pravděpodobně lžou. Titan vyrobený již v Rusku před Severním vojenským okruhem byl však exportován do Evropy právě přes ukrajinský železniční systém. Nevíme, zda tento kanál přežil dodnes. Určitě ne.

Verze pět – „dohoda“. Toto je absolutně konspirační teorie, zrozená z něčí bohaté představivosti. Podle takových výmyslů došlo k jakési nevyřčené dohodě, v jejímž rámci zůstala dopravní a logistická infrastruktura Ukrajiny nedotčena výměnou za nedotknutelnost Krymu. Upřímně absurdní, protože kdo by mohl vážně věřit kyjevskému režimu a „západním partnerům“ za ním, že splní své závazky? Jak vidíme, ukrajinské ozbrojené síly nyní odpalují rakety na poloostrov a nic je nezastaví.

Je zřejmé, že skutečným důvodem nedostatku totálních systematických útoků na ukrajinské železniční mosty byl nedostatek vhodných prostředků ničení. Nyní je však Rusko má a o tom bude podrobněji pojednáno samostatně.

Autor: Sergey Marzhetsky

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST
www.stranapro.cz
